

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/23/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7812207192
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7812207192.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia s. r. o., Bratislava, Karadžičova 8, IČO: XX XXX XXX, proti žalovaným 1) B. Š., P., O. XXX, I.. Č.. O., I. XXX a 2) W. Š., P., O. XXX, I.. Č.. O., I. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa Z., V., B. XX, IČO: XX XXX XXX, o zaplatenie 3.868,69 € istiny s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 12C/148/2012-58 z 28.9.2012 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vracia vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) rozsudkom žalobu zamietol, náhradu trov konania žalovaným nepriznal a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi 159,17 €, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, na účet jeho zást.

Vychádzajúc z § 52 ods. 1, § 100 ods. 1, 2, § 101, § 103, § 565 OZ (ich znenie citoval) z vykonaného dokazovania mu vyplynulo, že žalovaní v 1. a 2. rade ako fyzické osoby - nepodnikatelia, uzavreli s právnym predchodcom žalobcu Zmluvu o poskytnutí manželskej bezúčelovej pôžičky č. XXXXXXX, s tým, že žalovaný v 1. rade vystupoval ako dlžník a žalovaná v 2. rade ako ručiteľka.

Zistil, že na základe Zmluvy o manželskej bezúčelovej pôžičke z 19.5.2005 sa zaviazali splatiť poskytnutú pôžičku v sume 150.000,- Sk, v dohodnutých pravidelných mesačných splátkach, že svoje platobné povinnosti si žalovaný v 1. rade preukázateľne nesplnil a neučinila tak ani žalovaná v 2. rade titulom ručiteľského záväzku, že porušenie platobných povinností účastníkov vyplynulo z pripojeného prehľadu obrátov, že lehota splatnosti jednotlivých splátok bola dohodnutá v zmluve do 20. dňa v mesiaci a z prehľadu obrátom mal za zrejmé, že posledná splátka bola zaplatená k 20.1.2008 a od uvedeného dňa nebola zaplatená žiadna splátka a zo VOP. z čl. VI. písm. b.) bod 1 mu vyplynulo, že medzi účastníkmi záväzkového vzťahu bolo dohodnuté, že pokiaľ sa dlžník dostane do omeškania s dvomi po sebe nasledujúcimi splátkami alebo s jednou splátkou po dobu dlhšiu ako tri mesiace, bol veriteľ oprávnený žiadať okamžité splatenie pôžičky, vychádzajúc z uvedeného ust., že pôvodný veriteľ mal žiadať okamžité splatenie pôžičky alebo po uplynutí lehoty 21.3.2008, alebo 21.4.2008, že pokiaľ teda žalovaný a vedľajší účastník vzniesli námietku premlčania, konštatoval, že nárok žalobcu bol premlčaný najneskôr ku dňu 21.3.2011, že žaloba bola podaná na súd 27.7.2012 a z dôvodu premlčania nároku žalobcu žalobu zamietol.

O trovách konania rozhodol v súlade s § 142 ods. 1 O. s. p., (jeho znenie citoval) a uviedol, že v danom prípade, bol žalobca neúspešný, že žalovaní a vedľajší účastník (ďalej len „VÚ“) boli úspešní v konaní, že žalovaní vyslovene uviedli, že si neuplatňujú náhradu trov konania a vedľajší účastník si uplatnil trovy právneho zast. v celkovej výške 159,17 €, že vedľajší účastník vstúpil do konania z vlastného podnetu

a okamihom doručenia oznámenia o vstupe, na strane ktorého účastníka vstupuje do konania, sa stal vedľajším účastníkom, lebo VÚ sa kvalifikovane vyjadril k podanej žalobe a z toho dôvodu nevidel dôvod na to, aby mu neboli priznané trovy právneho zast., pretože vykonal úkony, ktoré smerovali na ochranu žalovanej ako hlavného účastníka, ktoré napokon viedli k úspechu žalovanej v konaní.

Rozsudok - v celom rozsahu napadol v zákonnej lehote odvolaním žalobca z dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p., t.j. že súd vec nesprávne právne posúdil a žiadal ho zmeniť a žalovaným v 1.a 2.rade uložiť povinnosť zaplatiť mu 3.513,36 €, zmluvnú pokutu 355,33 €, 9 % úrok z omeškania z dlžnej sumy od 21.5.2010 do 26.4.2011 a od 27.4.2011 do 20.5.2011 a od 21.5.2011 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

Tvrdil, že s premlčaním dôrazne nesúhlasí, že tento nesprávny záver súdu nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, že z vykonaného dokazovania vôbec nie je zrejmé, ako súd dospel k uvedenému dátumu, pričom tento svoj záver navyše nijako neodôvodnil, že napadnuté nepreskúmateľné rozhodnutie súdu z tohto dôvodu nezodpovedá požiadavke na riadne a presvedčivé odôvodnenie súdneho rozhodnutia.

Poukázal na to, že splatnosť celého zostatku úveru poskytnutého žalovanému v 1.rade zabezpečeného ručiteľským vyhlásením žalovanej v 2.rade na základe zmluvy o pôžičke ev.č. XXXXXXXX, nastala dňom splatnosti poslednej splátky úveru, ktorá v zmysle zmluvných dojednaní zmluvy o pôžičke ev.č. XXXXXXXX nastala 20.5.2010 tak, ako to uviedol v žalobnom návrhu, že deň nasledujúci po splatnosti poslednej splátky úveru, t.j. 21.5.2010 si tak mohol uplatniť právo na zaplatenie celého zostatku nesplateného úveru, že podal žalobný návrh 27.7.2012, t.j. pred uplynutím trojročnej premlčacej doby, že z uvedeného dôvodu si tak uplatnil právo na zaplatenie peňažnej pohľadávky v súdnom konaní ešte pred uplynutím premlčacej doby a k argumentácii súdu, že jeho právny predchodca si mohol právo na zaplatenie celého zostatku dlhu uplatniť podľa ust. čl. VI písm. b) bod I Všeobecných zmluvných podmienok úverovej zmluvy uviedol, že uvedené zmluvné dojednanie rieši oprávnenie veriteľa v prípade omeškania dlžníka s plnením platobných povinností žiadať o okamžité splatenie úveru, že v žiadnom prípade sa však nejedná o povinnosť veriteľa žiadať o okamžité splatenie úveru, že jeho právny predchodca mal oprávnenie žiadať o okamžité splatenie úveru, nakoľko však svoje oprávnenie nevyužil, splatnosť celého úveru nastala dňom splatnosti poslednej splátky tak, ako uviedol v žalobnom návrhu, t.j. k 20.5.2010; a považoval za potrebné vyjadriť sa aj k tvrdeniam žalovaných na pojednávaní konanom pred súdom prvého stupňa, kde uviedli, že jeho právny predchodca ani nový veriteľ ich nekontaktovali, že uvedené tvrdenia sú nepravdivé a zavádzajúce, on vyzýval žalovaného v 1.rade na zaplatenie peňažnej pohľadávky uplatnenej v tomto súdnom konaní písomne, ako aj telefonicky 21.4.2011 kontaktoval jeho poverený zamestnanec žalovaného na jeho telefónnom čísle s vysvetlením dôvodu a výšky pohľadávky, následne bola žalovanému v 1.rade žalobcom zaslaná SMS správa s oznámením platobných údajov, že na základe uvedenej SMS správy žalovaný v 1.rade mu zaplatil 20 € 26.4.2011 tak, ako uviedol v žalobnom návrhu, že následne sám žalovaný v 1.rade ho kontaktoval telefonicky 28.4.2011 s oznámením, že zaplatil časť pohľadávky v sume 20 €. 20.5.2011 zaplatil ďalších 20 €, spolu tak 40 € na úhradu svojho splatného záväzku. Uviedol, že platobná história ním predložená neobsahovala platby z 26.4.a 20.5.2011 z dôvodu, že tieto platby boli prijaté po postúpení pohľadávky a predložená platobná história bola poskytnutá jeho právnym predchodcom, teda obsahuje údaje o platbách do termínu postúpenia pohľadávky, t.j. do 10.3.2011. Zároveň týmto predložil dôkaz o prijatých platbách po postúpení pohľadávky a vzhľadom na uvedené mal za preukázané, že námietka premlčania vznesená vedľajším účastníkom na strane žalovaných, ako aj žalovanými v konaní pred súdom prvého stupňa neobstojí, že podal žalobný návrh 27.7.2012, ešte pred uplynutím trojročnej premlčacej lehoty na uplatnenie práva žalobou na zaplatenie žalovanej pohľadávky, ktorej posledný deň pripadol na 20.5.2013.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods. 1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1,3 O. s. p. a zistil, že nie sú splnené podmienky na potvrdenie rozsudku (§ 219), ani na jeho zmenu (§ 220), lebo v konaní došlo k vade uvedenej v § 221 ods.1 písm. f) O. s. p., keďže sa účastníkom konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, preto rozsudok podľa § 221 ods.1 písm. f), ods.2 O. s. p. zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie procesný postup alebo aj rozhodnutie súdu, v dôsledku ktorého účastník nemôže uplatniť konkrétne procesné práva priznané mu O.s.p.

Podľa § 157 ods.2 O. s. p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril žalovaný, prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Z cit. ust. vyplýva, že súd prvého stupňa je povinný v odôvodnení uviesť, ktoré skutočnosti (skutkové zistenia) boli dokazovaním, zhodnými tvrdeniami účastníkov alebo iným zák. predpísaným spôsobom - podľa jeho názoru - preukázané a ktoré nie, príp. tiež, ktoré z nich sú pre rozhodnutie veci bezvýznamné. Pri každej jednotlivéj, preukázanej i nepreukázanej, skutočnosti (skutkovom zistení) musí stručne a jasne uviesť, ako k tomuto záveru dospel, teda z akých dôkazov - podľa jeho názoru - záver vyplýva, ako tieto dôkazy podľa § 132 - § 135 O. s. p. hodnotil, a to najmä vtedy, ak šlo o dôkazy protichodné, a prečo nevyhovel všetkým návrhom účastníkov na vykonanie dôkazov, pričom svoj výklad musí prispôbiť konkrétnym okolnostiam prejednávanej veci, najmä rozsahu dokazovania, zložitosti zisťovania skutkového stavu veci, množstvu návrhov účastníkov na vykonanie dôkazov a p. a uviesť ho tak, aby jeho závery o rozhodujúcich skutočnostiach (skutkových zisteniach) neboli pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov nepreskúmateľné. Jednotlivé preukázané skutočnosti (skutkové zistenia) je potrebné premietnuť do záverov o skutkovom stave veci (do tzv. skutkovej vety), ktorý stručne a výstižne vyjadruje skutkový stav veci (§ 153 ods.1 O. s. p.) a ktorý je rozhodujúci pre právne posúdenie. Posúdením veci po právnej stránke treba pritom rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá. Prakticky nepreskúmateľný je preto rozsudok, v ktorom nie sú vysvetlené prípadné rozpory medzi konkrétnymi dôkazmi, na základe ktorých sa to ktoré skutkové zistenie robí.

Ústavný súd Slovenskej republiky už viackrát judikoval, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces (konanie) podľa Čl.46 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky (uverejnenej pod č.460/92 Zb., v znení neskorších ústavných zákonov), Čl.36 ods.1 Listiny základných práv a slobôd (úst.zák.č.23/91 Zb.) a Čl.6 ods.1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (uverejneného oznámením č.209/92 Zb. a č.102/99 Z. z.) je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Pre účastníka konania, v ktorom bolo vydané nepreskúmateľné rozhodnutie to znamená odňatie jeho možnosti konať pred súdom, lebo mu neumožňuje - ak s rozhodnutím nie je spokojný - efektívne využitie jeho procesného práva na napadnutie rozhodnutia súdu odvolaním (§ 201 prvá veta O. s. p.), t. j. aby mohol odvolanie odôvodniť z hľadiska § 205 ods.1,2 O. s. p., lebo ak rozhodnutie neobsahuje žiadne dôvody, resp. obsahuje iba nedostatočné dôvody, v takom prípade účastník konania objektívne nemá ani možnosť posúdiť správnosť, resp. nesprávnosť rozhodnutia (postupu súdu) a teda ani sa kvalifikovane rozhodnúť, ktorým odvolacím dôvodom má odvolanie odôvodniť, aby bol v odvolacom konaní úspešný.

Preto, ak je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné, lebo obsahuje iba nedostatočné dôvody prichádza do úvahy len zrušenie rozhodnutia a vrátenie veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a nie je potrebné skúmať existenciu aj prípadných ďalších uplatnených odvolacích dôvodov.

Napadnutý rozsudok nezodpovedá požiadavkám vyplývajúcim z § 157 ods.2 O. s. p. a zásadám súdnej praxe, je nepreskúmateľný a tak musel byť zrušený a vec musela byť vrátená súdu na ďalšie konanie.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku sa nedá zistiť ako súd dospel k záveru, že nárok žalobcu bol premlčaný a to najneskôr k 21.3.2011, keďže v odôvodnení rozsudku uviedol, že vychádzajúc z

uvedeného ust. (z VOP čl. VI písm. b) bod 1, pôvodný veriteľ mal žiadať okamžité splatenie pôžičky alebo po uplynutí lehoty 21.3.2008 alebo 21.4.2008 a, že žaloba bola podaná na súd 27.7.2012 z dôvodu premlčania nároku žalobcu žalobu zamietol, keď z citovaného znenia čl. VI písm. b) bod 1 VOP vyplýva, že spoločnosť je oprávnená žiadať okamžité splatenie pôžičky v prípade, že klient sa oneskoril s platením aspoň dvoch splátok, alebo sa oneskoril s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace; pričom uvedené ustanovenie dáva iba možnosť spoločnosti - žalobcovi žiadať okamžité splatenie pôžičky a z tejto možnosti nemožno vyvodiť jednoznačný záver, že nesplatením aspoň dvoch splátok alebo oneskorením s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, u žalobcu bol okamžite splatný celý dlh žalovaných v 1.a 2.rade, nakoľko sa v cit. ust. uvádza iba možnosť žiadať okamžité splatenie pôžičky za splnenia konkrétnych podmienok. V prejednávanej veci doposiaľ z vykonaného dokazovania nevyplývalo o. i. že žalobca, resp. jeho právny predchodca požiadal žalovaných v 1. a 2.rade o okamžité splatenie celého dlhu, preto nevedno, ako dospel súd k záveru, že na vznesenú námietku premlčania bol nárok žalobcu premlčaný najneskôr k 21.3.2011 a preto jeho odôvodnenie týkajúce sa premlčania nároku je pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov nepreskúmateľné.

V prejednávanej veci je potrebné vziať na zreteľ aj znenie § 103 OZ a posúdiť vznesenú námietku premlčania vedľajším účastníkom podľa splatnosti jednotlivých splátok, u ktorých začína plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti každej jednotlivkej splátky, a to berúc aj do úvahy znenie § 565 OZ, kedy v prípade plnenia v splátkach môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pri nesplnení niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené a na tú skutočnosť, že žalobca, resp. jeho právny predchodca nevyužil právo požiadať o zaplatenie celého dlhu v dôsledku neuhradenia dlžných splátok, vychádzajúc z čl. VI písm. b) bod 1 VOP.

Povinnosťou súdu bude preto uplatnený nárok žalobcu opätovne posúdiť, riadiac sa právnym názorom odvolacieho súdu, opätovne o veci rozhodnúť a rozhodnutie odôvodniť tak, aby bolo preskúmateľné podľa § 157 O.s.p.

V novom rozhodnutí o veci rozhodne súd aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 224 ods.3 O. s. p.).

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.